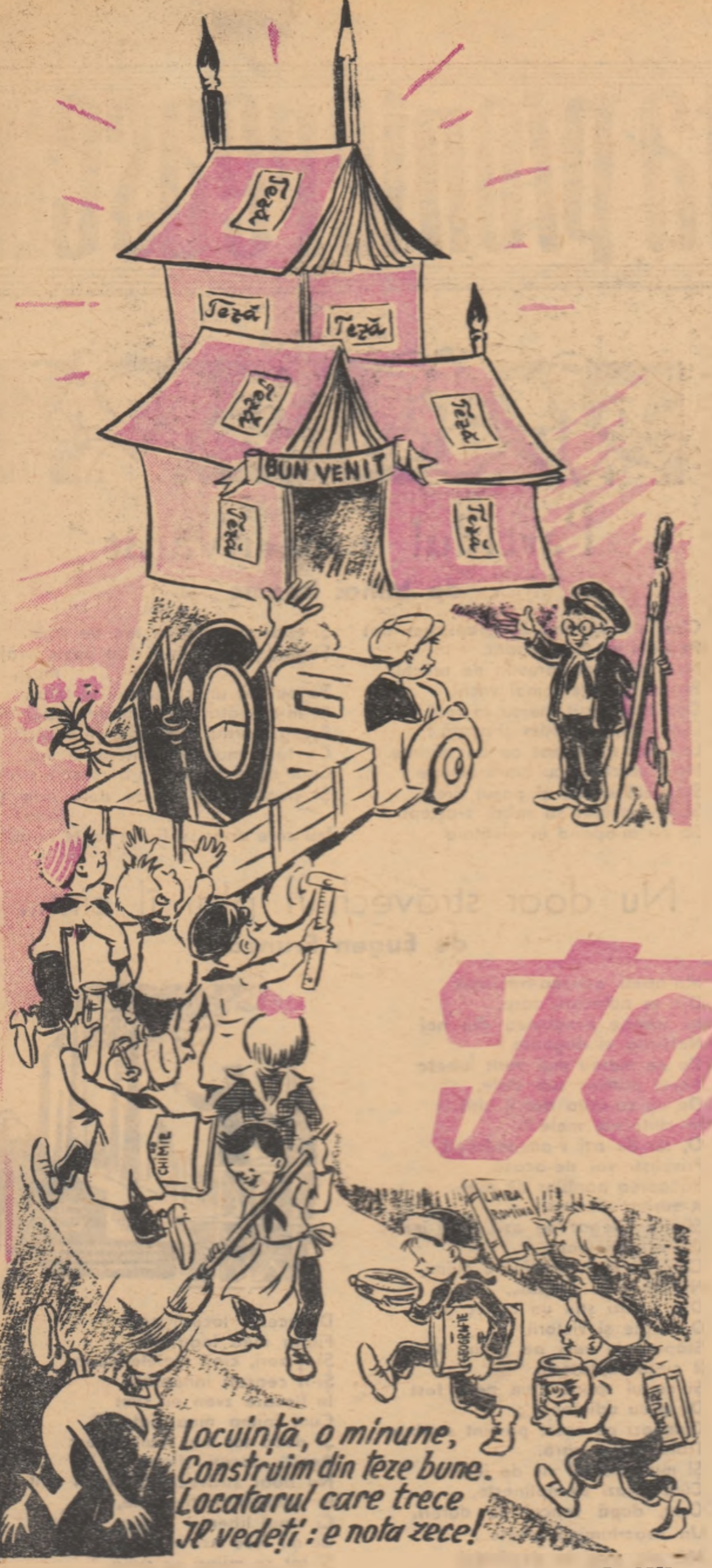
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 48 (730) * joi 26 noiembrie 1959 * 8 pagini 30 bani

Desen de BURSCHI

Teze

PRIMELE REZULTATE

Liniște, emoție, încordare: prima teză din anul acesta în clasa a VI-a B de la Școala de 7 ani nr. 120. E teza de istorie. Tocurile alunecă pe caiete, unele lin, cu siguranță, altele șovăind... Își spune acum cuvîntul munca dintr-un întreg trimestru de școală.

...Cîteva zile mai tîrziu. tovarășa profesoară intră bucuroasă în clasă:

— V-am adus rezultatele tezei!

Nerăbdare, curiozitate...

— Maria Șușnea — 10; Eleonora Badea — 9; Cristina Pepețki — 10; Cipriana Popescu — 9; Maria Olteanu — 9...

Și așa mai departe. Detașamentul clasei a VI-a B a obținut multe note bune. Bucuria tuturor e firească.

Iată însă că Monica e tristă. A luat o notă sub 5. E o fată inteligentă, învață în general bine, dar a lipsit nemotivat din ora în care se repeta tocmai capitolul dat ca subiect la teză!

Disciplina și învățătura sînt surori, Monica; una fără alta e lipsită de orice putere.

...Lucrul care poate constitui obiectul unei foarte folositoare discuții în detașamentul vostru!

DINU ALEXANDRESCU

PREOCUPARE

Într-o pauză, Agneta Lichtig, președinta detașamentului clasei a VII-a C de la Școala de 7 ani nr. 3, București, a avut treabă la secretariatul școlii. Acolo a zărit, pe măsuța de lîngă fereastră, un teanc de caiete: tezele la geografie date de clasa lor, cu cîteva ore mai înainte. S-a apropiat pînă la un pas de ele și le-a privit îngrijorată.

— Ce-i, Agneta, ce te nemulțumește? Crezi că ai greșit ceva?

— Nu sînt sigură... Mi se pare că am inversat ordinea unor depresiuni. Dar nu acesta e lucrul cel mai important. Mă gîndesc, în primul rînd, la ce or fi scris pionierii din detașament! De rezultatele tuturor depinde ca detașamentul să fie socotit bun sau...

— Ai motive să te îndoiești de silința pionierilor, Agneta?

— Nu! Sînt cu toții foarte buni! Am multă încredere în ei! Dar...

Dar — voia probabil să spună Agneta — o președintă de detașament e întotdeauna preocupată de felul în care se lucrează în detașament, întotdeauna caută să prevină eventualele greutăți și niciodată nu e mulțumită de rezultatele obținute.

Ceea ce e foarte firesc!

SANDU ALEXANDRU

Au început tezele! Trimestrul I se apropie de sfîrșit! Cu toate acestea, mai este încă timp pentru ca rezultatele bune de pînă acum să fie desăvîrșite, iar cele slabe, îmbunătățite. Acest lucru trebuie să stea permanent în atenția activelor pionierești.

PRIETENIE ȘI INVAȚATURA

Vasiliu Dragoș, președintele detașamentului clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 154, e un băiat cu inițiativă. Cînd a fost vorba să se organizeze ajutorul la învățătură în vederea tezelor el n-a luat o hotărîre pripită. Mai întîi, s-a gîndit bine la situația din detașament. „Cine pe cine trebuie să ajute?" s-a întrebat Dragoș și, o dată cu el, ceilalți pionieri din colectivul de conducere. „Desigur, și-au spus, trebuie să stabilim pionierii și școlarii care vor merge unii la alții, să învețe împreună". Dar cine vor fi aceia? Dumitrache, de pildă, de cine să fie ajutat? Răspunsul a venit îndată: de Anton. Sînt doar prieteni, ba, mai mult, și pînă acum s-au ajutat unul pe altul la carte! Dar Cioromela pe cine să ajute? Să-l ajute, desigur, pe prietenul său Cramer! Dar Dragoș? Pe Mitroi, prietenul lui!

Și așa mai departe. Constatînd că în detașament există foarte multe prietenii bune, sănătoase, Dragoș s-a hotărît să îndrepte aceste prietenii și mai temeinic decît pînă acum pe făgașul ajutorului la învățătură. Aceasta e o idee de pe urma căreia vor avea mult de cîștigat și învățătura, și prietenia!

M. IONESCU

Entuziasm + perseverență = Succes!

Pionierii din regiunea Ploești se pregătesc pentru obținerea distincțiilor pionierești

Vestea introducerii distincțiilor pionierești nu mai este o noutate. Pretutindeni, pionierii se pregătesc cu entuziasm pentru a îndeplini condițiile necesare obținerii lor.

De curînd, am fost în mai multe sate și orașe în regiunea Ploești. Și aici, cînd a fost vorba despre distincții, pionierii au avut multe de spus.

„Învățătura este prima condiție, și-au zis pionierii *Școlii de 7 ani nr. 7 din Buzău*. Acest lucru trebuie să fie în grija noastră tot timpul". De aceea, ei au organizat ajutorul la învățătură și alte activități. Detașamentul clasei a V-a, de pildă, a ținut o adunare: „Să vorbim despre învățătură". În unitate s-a organizat discutarea cărților „Timur și băieții lui", „Fiul regimentului" etc.

Pionierii de la *Școala de 7 ani nr. 1 din Ploești* au organizat o adunare închinată vieții eroului clasei muncitoare Ștefan Gheorghiu și alta intitulată „Să cunoaștem trecutul de luptă al comuniștilor".

Dar pionierii se pregătesc și individual. Doina Dumitrescu din clasa a V-a a *Școlii de 7 ani din Buzău*, a citit mai multe cărți de literatură, a învățat o serie de poezii închinate patriei și partidului nostru, iar la orele de practică lucrează cu multă tragere de inimă. Același lucru se poate spune și despre Dan Popovici din clasa a VI-a B. Iar Maria Popa, din clasa a VII-a B, care anul trecut nu era printre pionierii fruntași la învățătură, acum obține rezultate dintre cele mai bune. Asemenea exemple de pionieri fruntași la învățătură și la celelalte activități care se pregătesc în vederea primirii distincțiilor, sînt foarte multe nu numai aici, ci și la celelalte școli din orașul Buzău. La *Școala de 7 ani nr. 5* de pildă, pionierii au vizitat întreprinderi și au realizat multe ore de muncă patriotică.

La muncă patriotică au mers cu drag și pionierii din satele și comunele regiunii Ploești. La *Mișcov* și *Săgeata*, pionierii au ajutat muncitorilor de la G.A.S. Ei au fost de nenumărate ori la îngrijitul viei iar apoi la cules. În afară de aceasta, au adunat 3.000 kg prune.

Pionierii de la *Școala de 7 ani nr. 1* au organizat un concurs pentru cel mai bun interpret de cîntece revoluționare și patriotice și o adunare intitulată „Orașe noi pe harta patriei".

„Dorim din tot sufletul să obținem și noi distincțiile pionierești", spun pionierii din comunele *Buda* și *Sălcioara*. Căutăm să organizăm activități care să ne ajute în munca de învățătură, în îndeplinirea condițiilor cerute de distincțiile pionierești".

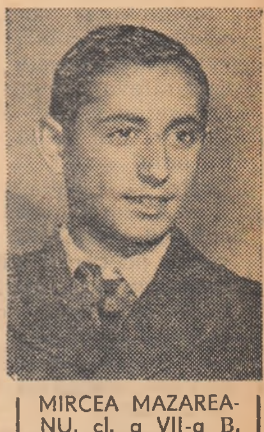
Entuziasmul și perseverența cu care pionierii din regiunea Ploești se pregătesc pentru obținerea distincțiilor pionierești le vor aduce succese.

E. TOFAN

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

SILVIA RADULESCU, cl. a VII-a, Școala de 7 ani nr. 120, București.

MIRCEA MAZAREANU, cl. a VII-a B, Școala medie nr. 1, Bacău.

SIMONA NENESCU, cl. a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 7, Roman.

DOINA SOFRONIE, cl. a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 7, Roman

EUGEN URICARU, cl. a VII-a B, Școala medie nr. 1, Bacău.

Pentru distincțiile pionierești

Unitatea se pregătește

Discuțiile purtate în toate detașamentele în legătură cu distincțiile pionierești au stîrnit, cum era și de așteptat, o vie frămîntare printre pionieri. Așa se face că, în ultimele zile, membrii colectivului de redacție al gazetei de perete a unității au găsit la „Cutia de scrisori" o mulțime de bilețele în care se cereau fel de fel de lămuriri în legătură cu pregătirile pentru obținerea distincțiilor. Colectivul de redacție se adresă, de aceea, președintelui unității cu întrebarea: „**Ce acțiuni se întreprind în unitatea noastră pentru ca pionierii să se poată pregăti în vederea obținerii distincțiilor pionierești?**

— Mai întîi, spuse președintele unității, ne-am gîndit la necesitatea ca toți pionierii să poată afla care sînt condițiile cerute pentru obținerea distincțiilor.

El arătă, pe loc, membrilor colectivului de redacție, cele cîteva panouri mari pe care erau scrise condițiile și care urmau să fie puse în holul școlii și pe coridoare, să le vadă toți copiii.

— Avem de asemenea trecute în programul de activități, pe care-l știți de la adunarea de alegeri pe unitate, o seamă de acțiuni care au o strînsă legătură cu pregătirea pionierilor pentru obținerea distincțiilor. Iată...

Și membrii colectivului de redacție, notară în carnețelele lor, cîteva dintre ele:

- In unitate se desfășoară acțiunea de cunoaștere a ținutului natal, începînd cu cartierul în care locuiesc pionierii. La această acțiune participă toate detașamentele.
- In toate detașamentele vor avea loc, în cinstea zilei de 30 Decembrie, adunări închinate acestui eveniment. Adunările se vor încheia cu un concurs de recitări — vor fi alese poezii despre partid și patrie, despre viața fericită a copiilor din patria noastră.
- Se organizează un concurs „Drumeții veseli", pe unitate, despre orașele noi, socialiste, de pe harta țării.
- In unitate este în curs de desfășurare acțiunea de folos patriotic pe care pionierii o cunosc sub denumirea „Strada pe care locuim să fie cea mai frumoasă" etc.

Membrii colectivului de redacție au mai notat și alte acțiuni prevăzute în programul de activități al unității, acțiuni în cursul cărora pionierii se vor putea apropia pas cu pas de îndeplinirea condițiilor cerute pentru obținerea distincțiilor pionierești. Președintele unității le atrase însă atenția că și în programele de activități ale detașamentelor vor putea găsi asemenea acțiuni. De acest fapt se și convinseră de altfel, în cursul unui raid prin detașamente. Pionierii din clasa a VII-a tocmai pregăteau o adunare închinată memoriei utecistului Filimon Sîrbu. Pionierii din detașamentul clasei a V-a s-au înscris cu toții la concursul micilor tehnicieni. Pionierii din detașamentul clasei a VII-a au și organizat duminica trecută o excursie de toamnă în pădure, unde au făcut exerciții de orientare cu busola și după semne naturale. Mai apoi, prelungindu-și raidul și prin grupe, membrii colectivului de redacție găsiră că mai ales activitatea acestora vine în sprijinul celor care vor să obțină distincțiile pionierești. In mai toate grupele se desfășoară din plin acțiunile de strîngere a fierului vechi. La grupa a II-a din clasa a IV-a, pionierii s-au adunat pentru a învăța să arunce la țintă cu mingea. Tot ei au învățat și cîteva jocuri pionierești în aer liber. La clasa a VI-a pionierii din grupa I-a au avut o interesantă adunare închinată hărniciei pe care au intitulat-o „Ce știm să facem?" Și-au verificat cu acest prilej deprinderile lor gospodărești: îngrijirea îmbrăcăminții, cusutul, călcatul ba chiar și... gătitul.

„Gazetarii" unității s-au documentat deci, temeinic. Numărul nou al gazetei de perete a unității, pe care ei l-au scos după cîteva zile a și fost de aceea citit cu mare interes.

Din viața pionierească

Din însărcinarea aceluiași colectiv de conducere, pionierul Mihai Bîrliba il ajută la învățătură pe Constantin Huci. Huci e bucuros să învețe cu Mihai, deoarece vrea să obțină rezultate atît de bune la carte încît să fie demn de distincțiile pionierești!

O discuție care va avea, desigur, urmări îmbucurătoare. Colectivul de conducere al detașamentului clasei a VII-a A, de la Școala de 7 ani nr. 7 din Roman, ține să afle pînă cînd pionierul Vasile Năstase va mai fi neatent la ore...

Partidul m-a-nvățat

de Mihai Beniuc

Cînd șchiopătind în gropi am dat
Partidul nu m-a lăudat.
M-a tras mai zdravăn de urechi
Pentru păcatele mai vechi,
Dar mi-a ținut mereu în față
Lumina lui: Poftim și-nvață!
La greu mi-a fost ca un părinte.
Mi-a cercetat cu luare-aminte
Și pasul strîmb și pasul drept
Și m-a-nvățat să rabd, s-aștept,
Să nu m-aprind în vîlvătaie
Și-apoi să pier ca foc de paie.
Și m-a-nvățat cînd dau peste vrăjmași,
Să nu mă uit ca juncul în imaș.
Și m-a-nvățat că fără de popor
Ajungi curînd o coadă de topor.
Că fără muncă omul nu e om,
Cum nu e pomul fără ramuri pom.
Și pentru tot ce-mi dete larg și darnic
Imi cere doar să fiu în toate harnic.

Nu doar străvechiul plai îl cînt...

de Eugen Frunză

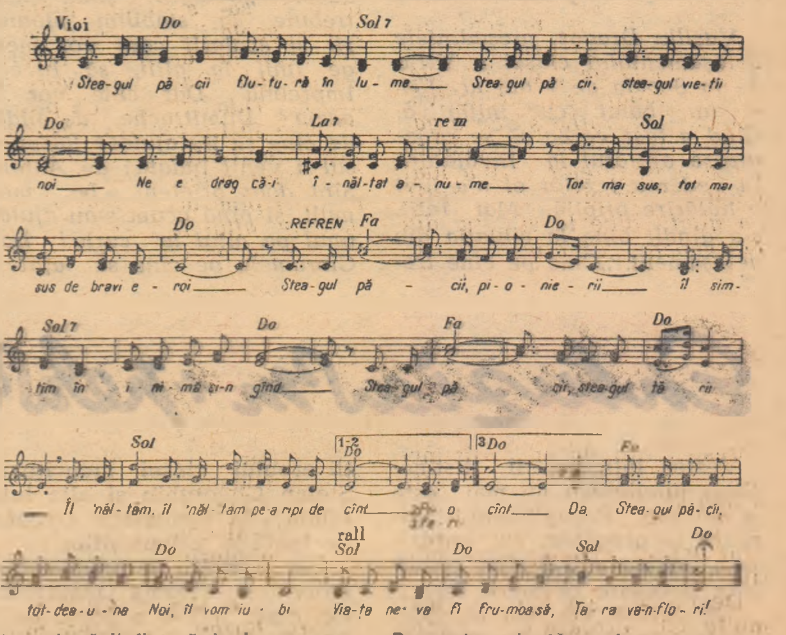
Mă-ntreb adesea-nduioșat
Din ce adîncuri, oare,
Iși soarbe dragostea din noi
Nestinsa ei dogoare?
De ce mereu mai mult iubesc
Acest pămînt sub stele,
De ce cu-atîta dor îl cînt
In cîntecele mele?
O, nu de azi v-am îndrăgit,
Priveliști voi de-acasă,
Răcoarea nopților de mai,
A zorilor mătasă,
Și n-am legat de azi — de ieri
Cu voi prietenie,
Carpații mei cu mîndre culmi,
Natala mea cîmpie...
Dar astăzi știu un cîntec nou
De lupte și victorii.
Stăpîni de veci pe plaiul lor
Il cîntă luptătorii.
Și cîntul spune cum ne-a fost
De greu odinioară;
Cum azi pe-acest pămînt străbun
Trăim întîia oară.
Și mult visatul vis de ieri
Cum astăzi se-mplinește,
Cum, după veacul de dureri.
Un veac-lumină crește...
Mă uit, așa, în depărtări,
Și simt ca niciodată

De-aceste locuri, pătimaș
Ființa mea legată.
Și-n zori, cînd stelele apun,
Și-n ceasuri înnoptate,
In fiecare zvon eu simt
Cum inima mea bate...
Și dacă tot mai mult iubesc
Aceste locuri sfinte,
Nu doar străvechiul plai îl cînt
In cîntecu-mi fierbinte,
Ci omul liber și stăpîn
Ce-mi iese azi în cale,
Și tot ce mîine va suna
In cîntecele sale...

STEAGUL PACII

Muzică și text: I. NICORESCU

Steagul păcii flutură în lume.
Steagul păcii, steagul vieții noi
Ne e drag că-i înălțat anume
Tot mai sus, tot mai sus de bravi eroi.

Refren:

Steagul păcii, pionierii
Il simțim în inimă și-n gînd.
Steagul păcii, steagul țării
Il-nălțăm, îl-nălțăm pe-aripi de cînt.

Pionieri, copii de pretutindeni,
Să slăvim în cîntec ne-ncetat
Pe acei ce luptă pentru pace
Cu avînt, cu avînt neînfricat.

Fericirii nu-i dorim hotare,
Anii-i vrem bogați și luminați,
Viața să ne-o creștem către soare
Mîna dați, steagul păcii apărați.

Final:

Steagul păcii totdeauna
Noi îl vom iubi,
Viața ne va fi frumoasă
Țara va-nflori.

Joc

Sîntem trei muncitori

Trei băieți sau fete se duc într-o altă încăpere și își aleg o meserie. Unul va fi meșterul, altul ajutorul, iar al treilea ucenicul. Fiecare va imita prin gesturi însoțite de zgomote mișcările corespunzătoare muncii alese, în așa fel încît ceilalți să poată ghici meseria aleasă.

Pentru a le ușura sarcina, meșterul, ajutorul și ucenicul, venind în fața celorlalți, vor spune: „Sîntem trei muncitori și meseria noastră este „T" („T" fiind prima literă a meseriei pe care ceilalți vor trebui s-o ghicească). Privind mișcările fiecăruia din cei trei, copiii vor trebui să ghicească cine este meșterul, cine este ajutorul și care este ucenicul.

Dacă copiii ghicesc meseria aleasă, alți trei participanți vor continua jocul, iar dacă nu, tot primii trei își vor alege o altă meserie.

Ioana

La sediul Comitetului raional U.T.M.-Zimnicea erau adunaţi mai mulţi tineri. Printre ei, îmbrăcată în haine de sărbătoare, o fată foarte tînără. In viaţa acestor tineri, ziua aceea constituia un însemnat eveniment; primeau carnetul roşu de membru al U.T.M.

— Cum te cheamă? am întrebat-o pe fată.

— Ioana Găujeneanu. Sînt din comuna Petroşani.

Pentru că mai erau cîteva minute pînă la începerea şedinţei, am folosit acest timp pentru a sta de vorbă mai pe îndelete. Am aflat că anul acesta a terminat cele şapte clase şi că i-a fost foarte greu cînd s-a despărţit de şcoală. Atunci şi-a amintit că, într-o zi, detaşamentul din care făcea parte făcuse o vizită la spitalul din comuna lor. Pe Ionica au impresionat-o mult cele văzute la spital.

— Am să mă fac soră sanitară! le-a spus ea hotărîtă pionierilor. Imi place această meserie.

— Vai, Ionica, nu-ţi este frică de siringă? Are un ac aşa de ascuţit! O să fugă toţi copiii de tine!

Ioana era însă hotărîtă să nu renunţe la meseria aleasă. Acest lucru îl cunoştea şi tovarăşa instructoare superioară, care adeseori îi dădea cărţi ce vorbeau despre activitatea surorilor medicale. Entuziastă, Ioana povestea cele citite copiilor şi, pentru că de acum mergea des la spital, le spunea tot ceea ce vedea acolo.

Colegii nu se mai mirau de hotărîrea ei, ci o încurajau. Acest lucru i-a dat imbold mai mult şi, imediat după terminarea celor şapte clase, s-a înscris ca practicantă la spital. După ce-şi va face practica, va urma cursurile de zi.

Am uitat să vă spun că merge foarte des şi la şcoala unde a învăţat. Activează în echipa artistică a unităţii de pionieri.

...Şedinţa de înmînare a carnetelor a început. A luat cuvîntul primul secretar al Comitetului raional U.T.M., tovarăşul Babea. El i-a felicitat pe noii membri ai Uniunii Tineretului Muncitor, apoi a vorbit despre eroii utecişti, care, alături de comunişti şi-au dat viaţa pentru fericirea poporului, despre felul în care astăzi utemiştii, continuîndu-le tradiţiile glorioase, se află, alături de comunişti, în primele rînduri ale construcţiei socialismului.

Cînd a început înmînarea carnetelor roşii, Ionica şi-a scos din buzunar o foaie de hîrtie pe care avea scrise cîteva cuvinte. Rîndurile însă îi fugeau în faţa ochilor. Cînd şi-a văzut carnetul în mînă, a vorbit fără să mai citească, liber, din adîncul inimii.

D. PREPELIŢĂ

Povestea unui 9 şi a unui 4

Mă aflam la Şcoala de 7 ani „Gheorghe Asachi" din Iaşi. Ajunsesem aici cînd mai era un sfert de oră pînă la sfîrşitul orei. „Tocmai bine — mi-am zis — am să citesc gazeta de perete". Am găsit aici articole interesante, legate de învăţătură, de strîngerea fierului vechi de îngrijirea bunului obştesc.

...Cînd a sunat clopoţelul, m-am îndreptat către sala clasei a VII-a. Spre mirarea mea însă, nimeni nu se grăbea să iasă pe coridor. Pionierii detaşamentului discutau aprins despre cele două pioniere care fuseseră ascultate azi: Veronica Săveanu, la limba franceză şi Elena Ciubuchin la geografie.

— Cu Veronica, detaşamentul se mîndreşte! Dar cu Ciubuchin, care a luat un 4, ce să mai vorbim! spunea cineva.

Curiozitatea m-a făcut să le cunosc pe cele două fete. Vă pot spune că Săveanu era veselă şi asta din cauză că in carnetul său îşi mai făcuse loc un 9. Despre Ciubuchin nu pot să vă spun acelaşi lucru. Cine ar putea să se laude cu nota 4?

Iată istoria lui 9. În după amiaza dinaintea zilei cu pricina, pioniera Săveanu îşi consulta orarul pentru a doua zi, şi, desigur, programul zilei. Pe lîngă lecţii, nu trebuia să uite că mai avea să-şi ajute mama la treburile gospodăreşti şi să meargă la Casa pionierilor. Nu-i uşor să le faci pe toate dar Săveanu s-a obişnuit cu programul ei zilnic care o ajută să aibă timpul necesar pentru toate. De mult sprijin îi sînt notiţele luate la ore, consultaţiile suplimentare cerute tovarăşilor profesori şi, fără îndoială, dragostea şi pasiunea ei pentru toate materiile!

Dacă în ziua aceea Săveanu era veselă, bucuroasă, Ciubuchin era supărată şi asta, desigur, din cauză că tot detaşamentul vorbea despre nota ei. Nota 4 căpătată la geografie are multe cauze. Ciubuchin nu are un program zilnic şi apoi nici nu e atentă la orele de clasă. Din această cauză se întîmplă ca ea să nu-şi cunoască temele pentru ziua următoare. Pe deasupra, e lipsită de perseverenţă, îi place să-şi treacă timpul fără să facă ceva. Pentru aceasta detaşamentul a hotărît să discute despre ea într-o adunare pionierească. „Vrem, spuneau pionierii acestui detaşament, ca niciunul dintre noi să nu mai obţină note slabe şi nici măcar mediocre ci numai foarte bune".

AL. MIHU

*

Instructoarea de pionieri Dalea Magdalena de la Şcoala de 7 ani nr. 82 leagă cravata roşie unui nou membru al organizaţiei de pionieri.

*

Era într-o recreaţie. Gălăgioşi, copiii din clasa a VI-a B au ieşit în curte, la joacă. Numai pioniera Elena Bucoş parcă să fi uitat că mai sînt şi recreaţii pe lume! Lucra de zor. Privea cu încordare pe un caiet ce-l avea alături, apoi scria sau, mai precis, transcria cu înfrigurare pe caietul din faţa ei.

— Da ce scrii cu atîta foc? am întrebat-o.

— Îmi fac temele la matematică, veni răspunsul.

— Sînt grele? am întrebat iar.

— Nu aşa de grele, mai ales că m-a ajutat şi pionierul Vasile Popa, preşedintele detaşamentului, îmi explică fata, arătîndu-mi caietul curat, cu temele frumos scrise, al colegului ei.

— Crezi că e bine să-ţi „ajuţi" colega în felul acesta dîndu-i temele gata făcute să le copieze? l-am întrebat pe Vasile.

— La drept vorbind nu-i aşa de bine — răspunse. Poţi avea şi surprize...

Ce fel de „surprize"? Vasile mi-a povestit cum într-o zi, tot aşa, Lucian i-a împrumutat lui Cornel Mihu caietul în care avea temele la matematică gata făcute. Acesta din urmă, venind în clasă cu mult după intrarea tovarăşului profesor, n-a mai fost primit la oră. Vă închipuiţi prin ce emoţii a trebuit să treacă Lucian al cărui caiet rămăsese afară, la colegul lui, Cornel!

Mai sînt şi alte surprize" la care Vasile Popa, preşedintele de detaşament, încă n-a apucat să se gîndească bine. Vor trece anii. Şi Vasile, şi Elena, şi toţi ceilalţi vor păşi în muncă. Dar cum se va descurca Elena în muncă, dacă pe vremea cînd era pionieră se obişnuise s-o „ajute" alţii la teme, aşa cum a arătat mai sus?

Şc. medie „Decebal" Deva

V. CARABA

O nouă casă a pionierilor

Dragă redacţie,

În toamna aceasta, pe lîngă bucuria reînceperii şcolii, am mai avut o alta bucurie mare: partidul ne-a dăruit o Casă a pionierilor. Activitatea a început deîndată! Avem aici un cerc al micilor naturalişti, cercuri de muzică, de artă dramatică şi altele. Unul dintre cele mai îndrăgite de noi este cercul „Mîini îndemînatice". Aici am lucrat şi jucării pentru copiii de la grădiniţă. La cercul acesta avem şi o secţie de legătorie de cărţi. Este o adevărată plăcere să-ţi petreci timpul liber la Casa noastră a pionierilor! Am vrea să-ţi spunem, dragă redacţie, că noi, pionierii din Rîmnicu Vîlcea ne străduim să avem rezultate cît mai bune la învăţătură, să ne arătăm astfel demni de încrederea şi grija partidului pentru copilăria noastră!

Pioniera ADRIANA CRISTEA
cl. a VI-a
Şcoala de 7 ani nr. 4,
Rîmnicu Vîlcea

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

ANETA HEVESCHI, cl. a VI-a B, Şcoala de 7 ani, com. Frumuşeni, raionul Arad

MIHAI IENAGA, cl. a VI-a A, Şcoala de 7 ani, com. Frumuşeni, raionul Arad

NICOLAE STANCIU, cl. a VII-a A, Şcoala medie nr. 1, Tr. Severin

VICTOR SIMONOV, cl. a VI-a B, Otopeni, reg. Bucureşti

ELENA VULTUREANU, cl. a IV-a, Şcoala de 4 ani, Petreşti, raionul Snagov

ANCA VICEA, cl. a VII-a C, preşedintă de detaşament, Şc. medie nr. 1, Tr. Severin.

MARIN A. STOIAN, cl. a IV-a, Şcoala de 4 ani, Petreşti, raionul Snagov

CONSTRUIT în ANII REPUBLICII

O nouă uzină a apărut pe harta patriei. Actul de naștere? Uzina chimică de produse sodice, de la Govora. In prima etapă această uzină va produce anual 150.000 tone de sodă atît de necesară industriei de geamuri și sticlă, fabricilor de săpun și textile, industriei materialelor plastice precum și fabricării mătasei artificiale.

Foto: M. CIOC

ZOIA KOSMODEMIANSKAIA

Numele Zoiei Kosmodemianskaia sună mindru nu numai pe buzele oamenilor din patria sa ci de pe tot pămintul. Ea era elevă cind a inceput războiul. Se bucura de lumina soarelui și a cărții, visa să ajungă un om folositor patriei socialiste. Clopoțelul școlii o chema cu sunet cristalin să intre la ore și ii anunța cu același sunet sfirșitul orei. I-a fost tare greu cind in locul luminii soarelui a văzut ridicindu-se fumul ruinelor. Și tare greu i-a fost cind in locul clopoțelului de la școală a auzit bubuind, infricoșător, tunul. Dar dușmanul fascist atacase patria sovietică. Ea era datoare să lupte pentru salvarea patriei.

Și a intrat in rindurile partizanilor.

Fasciștii nu aveau liniște pe pămintul sovietic. Erau loviți mereu. Parcă pămintul sovietic ii ataca prin surprindere. Dar nu era pămintul, erau oamenii sovietici, și printre ei se afla și Zoia. Dușmanii au prins-o. Ea iși făcuse datoria pe deplin și oricite torturi au inventat, fasciștii n-au făcut-o să-și trădeze tovarășii de luptă. A fost condamnată la moarte prin spinzurătoare.

— „Nu mi-e teamă că mor, tovarăși! Să mori pentru poporul tău este o adevărată fericire!" Dirzenia și vitejia oamenilor sovietici au infrint hoardele fasciste. Astăzi ne amintim de Zoia ca de o lumină ce ne arată calea vieții.

Lazăr de la Rusca

Se intorcea acasă Lazăr. Acasă, la Rusca, satul pe care-l visa frumos și bogat, satul ale cărui ogoare mărunte le vedea unite intr-un singur ogor mare... Mergea cintind pe cărare, cintec despre viața pentru care lupta, cintec despre lumina pe care o aflase in cărțile partidului, lumină pe care voia s-o impartă și oamenilor din sat. Cinta Lazăr Cernescu viața nouă care abia incepuse, cinta nebănuind că potecile muntelui sint pline de primejdii. Pindeau la cotituri ochi și inimi de fiare, dușmanii poporului și ai luminii, chiaburii, bogătanii. Le trebuia viața lui Lazăr. Cintecul lui ii supăra, ii speria. Și-n miez de codru pe poteci cotite, in peșteri ascunse l-au tirit, l-au schingiuit, l-au ucis...

S-a stins viața comunistului Lazăr Cernescu. Ochii lui n-au revăzut nici satul drag, nici tovarășii de muncă. S-au stins ochii și viața lui Lazăr, dar cintecul lui nu. Cintecul lui răsună mai tare, mai puternic. Visul lui s-a implinit. Muncesc astăzi colectiviștii nu numai in satul lui Lazăr Cernescu, ci in nenumărate sate de pe intinsul patriei. Cintecul puternic și frumos al lui Lazăr răsună in muncă pretutindeni...

BELȘUG IN CASELE COLECTIVIȘTILOR

Dacă te gindești la averea pe care o avea gospodăria agricolă colectivă din comuna Comana, regiunea Constanța în primii ani de existență și o compari cu cea de astăzi, te minunezi.

La început, gospodăria avea drept sediu o cocioabă, pe care astăzi toți au denumit-o „bordei". De atunci, prin hărnicia colectiviștilor, gospodăria s-a dezvoltat. Pe întinderea geografică a celor 2.448 de hectare, cite numără astăzi gospodăria, au apărut nenumărate construcții: grajduri pentru animale, puiernițe pentru păsări, maternități pentru scroafe, saivane, garajuri și magazii. Pentru meșterii fierari și rotari s-au construit ateliere, pentru adăpostirea atelajelor s-au înălțat remize.

Astăzi, gospodăria numără peste 2.600 de oi, peste 1.000 de păsări, aproape 530 porci, 230 vite. Valoarea globală anuală a veniturilor gospodăriei se ridică la cifra de peste 2.500.000 lei.

Belșugul se vede și în casele colectiviștilor. Celor din Comana, li se dau și bani pentru zilele-muncă. Li se adaugă la bogăția de produse agricole pe care fiecare o duce acasă, pe măsura muncii depuse. Și să știți că la Comana, oamenii sînt harnici!

Colectiviștii din Comana și-au îndestulat casele, cumpărîndu-și mobilă, aparate de radio, mașini de cusut etc. În această comună s-au clădit aproape 80 de case. Printre cei care și-au construit case se numără și crescătorul de vaci Florea Badea, care și-a făcut locuință atît pentru el, cît și pentru cei doi copii pe care i-a căsătorit. Tot din veniturile împărțite de gospodărie el își întreține și un alt fiu, student la facultatea de limbi străine din București. Un alt exemplu il constituie și colectivistul Gheorghe Stoica. Prin munca sa și a copiilor săi, în decurs de 5 ani, a clădit trei case, cu care și-a înzestrat copiii.

Și într-o astfel de îndestulare, cînd nu-ți lipsește cinematograful, cartea, radioul, cum să nu simți că trăiești o viață nouă, îmbelșugată și luminoasă? Pentru toate acestea colectiviștii din Comana sînt recunoscători partidului — care le-a arătat calea spre fericire.

D. CALOMFIR

De la frații noștri mai mari, UTEMIȘTII...

● Acțiunea de colectare a fierului vechi se desfășoară cu succes în toate regiunile țării. Tinerii din satele și orașele regiunii Ploești, bunăoară, au colectat peste 18.000 tone metal vechi. In această acțiune s-au evidențiat îndeosebi tinerii de la termocentrala Doicești, care au primit drept premiu un frumos televizor și cei de la schela Boldești, care și-au înzestrat orchestra cu noi instrumente muzicale.

● Și tinerii din regiunea Oradea au cu ce se mîndri. Participînd la diferite acțiuni de îmbunătățiri funciare și la lucrările de reparare a drumurilor ce leagă Oradea de raioanele Marghita și Salonta, ei au realizat economii în valoare de 3.500.000 lei.

● „Digul elevilor" — așa se numește digul lung de 150 m și lat de 9 m pe care il inalță pe ogoarele G.A.C.-Lița, elevii din orașul Tr. Măgurele. Prin săparea acestui dig vor fi ferite de inundațiile Oltului Mic peste 300 ha de teren arabil.

● Deosebit de frumoase sînt și realizările utemiștilor din regiunea Cluj. Aproape 16.000 de tineri au lucrat cu entuziasm pe șantierele celor 700 de apartamente, la construirea casei de cultură și a sălii de sport destinate studenților, la amenajarea complexului sportiv de la Făget și la numeroase alte șantiere pentru înfrumusețarea orașului Cluj.

Ei au fost pionieri

Fochistul

Cine îl vede pe fochistul Radu Alexandru în cabina vreunei locomotive ce pornește fluierînd din Gara de Nord sau din gara Basarab, nici nu-și închipuie că, numai cu cîțiva ani în urmă, tînărul acesta înalt și voinic purta încă subsoară servieta de elev, iar la gît îi flutura frumoasa cravată de pionier.

Feciorul cazangiului de la Grivița Roșie n-a vrut să se îndepărteze de tradițiile familiei și, la fel ca și fratele său Ion, s-a hotărît să învețe meseria de fochist.

De-i vreme cu soare sau zloată și viscol, de-i în plină zi sau în miezul nopții, cînd dorm și pietrele, aflîndu-se pe locomotivă, Alexandru stă neclintit, la postul său, străbătînd drumurile țării în lung și în lat, ducînd la destinație, alături de mecanicul de tren, garnituri lungi cu vagoane de călători și de marfă. Și cîtă disciplină și corectitudine se cere aici, la căile ferate! Vrednic, disciplinat și modest, tînărul Radu Alexandru își face pe deplin datoria. Alimentînd cu combustibil cutia de foc a locomotivei pe care se află, veghează atent la acul manometrului pe care îl are în față. Ca ceasornicul îi place să meargă locomotiva, ca trenul pe care face el serviciu să fie în stația de destinație la oră exactă.

Cum se întoarce din tură, prima grijă a lui Alexandru e să-și îngrijească locomotiva, s-o șteargă de praf și de funingine. El știe că nu te poți numi fochist bun dacă nu-ți îngrijești cum trebuie locomotiva. Și apoi, la cabina ei, poate urca, plecînd în tură, chiar fratele său!

Tînărul Radu Alexandru, la gîtul căruia flutura cu cîțiva ani în urmă cravata de pionier, poartă acum cu mîndrie carnetul roșu de utemist. El se străduiește să fie demn de încrederea tovarășilor săi, de numele tatălui său, vechi cazangiu la Grivița Roșie.

AL. DINU IFRIM

reportaj • informații • NOUTĂȚI TEHNICE • reportaj • reportaj • inform...

Sărbătoarea poporului frate albanez

In zilele acestea de sfîrșit de toamnă, poporul frate albanez este în sărbătoare: la 29 noiembrie R. P. Albania aniversează 15 ani de la eliberarea ei de sub jugul fascist.

Inaintarea victorioasă a Armatei Sovietice asupra principalelor forțe fasciste, a permis Armatei populare de eliberare a Albaniei, la 29 noiembrie 1944, dînd grele jertfe, să scuture jugul fascist. In cei 15 ani care au trecut, s-a schimbat fața vechii Albanii. Astăzi Albania Populară se mîndrește pe drept cuvînt cu mari obiective industriale: hidrocentrale, combinate textile, de prelucrarea cauciucului, de încălțăminte etc., care s-au înălțat în acești ani de înflorire și îmbelșugare a poporului frate albanez. O rețea de căi ferate, la întinderea căreia au participat prin muncă patriotică peste 100.000 de tineri, străbate azi R. P. Albania.

In marele lagăr al păcii și socialismului în care avem în față exemplul glorios al Uniunii Sovietice, poporul albanez merge cu pași repezi pe drumul construirii unei vieți fericite, pe drumul construirii socialismului.

15 ani de la eliberarea R. P. Albania

O vedere din Tirana — Capitala R. P. Albania

Iată-i pe pionierii albanezi la o lecție de pian, în Palatul pionierilor din Tirana.

A XIV-a aniversare a FDIF

Fiecare dintre voi, dragi copii, simte grija cu totul deosebită pe care Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul patriei noastre v-o poartă vouă, tinere vlăstare. Mi se pare foarte firesc că în această atmosferă de adîncă preocupare pentru viața voastră fericită, toate femeile, nu numai mamele — să manifeste cea mai mare atenție. Femeile din țara noastră depun multă strădanie pentru ca în școli copiii să aibă condiții de învățătură, pentru ca cei mici să fie cît mai bine îngrijiți în creșe și cămine, pentru ca în internate școlarii să afle căldura unui cămin, pentru ca în timpul liber, grădinile, parcurile, Casele pionierilor să-i primească cu aceeași mare căldură. Aceasta este expresia grijii care izvorăște dintr-un sentiment adînc de dragoste, de datorie și răspundere față de noua generație, față de constructorii de mîine ai patriei.

Dar știți voi, oare, că pe glob există încă multe țări în care copiii sînt lăsați în părăsire, nu pot merge la școală, nu au îmbrăcăminte, și cărora nu le este asigurată nici hrana de fiecare zi?

Pentru o viață fericită a copiilor din întreaga lume luptă milioane și milioane de femei unite în Federația Mondială Internațională a Femeilor — această puternică organizație de la a cărei înființare se împlinesc 14 ani. Mișcarea de femei din țara noastră sprijină activ această luptă.

Dar grija noastră cea mai mare este grija pentru viața voastră, dragi copii. Noi nu vrem ca ororile și crimele războiului să vă tulbure copilăria, nu vrem să vă răpească viața. De aceea, fiecare mamă este o luptătoare înflăcărată pentru apărarea păcii, pentru apărarea vieții.

In curînd, la începutul lunii viitoare, va avea loc o mare adunare a femeilor din lumea întreagă pentru dezarmare, care se va ține în Suedia. In numele dragostei și a grijii pentru copii, femeile vor cere să înceteze cursa înarmărilor, vor cere dezarmarea generală și totală.

Femeile din țara noastră vor participa la această adunare și-și vor alătura glasul strigătului de pace al sutelor de milioane de femei, de mame, de pe întreg globul.

MIA GROZA
Secretară a Consiliului Național al Femeilor din R.P.R.

DIN INTREAGA LUME

- **La București a avut loc în zilele de 16–20 noiembrie ședința Comisiei permanente a Comitetului de pregătire a întîlnirii tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice. In cadrul ședinței au fost adoptate: proiectul programului întîlnirii și proiectele afișului și al insignei întîlnirii care va avea loc la București între 30 ianuarie și 4 februarie 1960.**
- **După cum știți, în Sumatra de Est au avut loc nu de mult inundații mari care au provocat uriașe stricăciuni. Zilele acestea Crucea Roșie a U.R.S.S. a pus la dispoziția Crucii Roșii din Indonezia suma de 100.000 rupii indoneziene pentru ajutorarea sinistraților din Sumatra.**
- **După cum transmite Agenția germană A.D.N., la 18 noiembrie, la Lansfeld (în R. F. Germană) un automobil condus de un militar american a intrat în mare viteză într-un grup de copii. Trei copii în vîrstă de 3, 10, și respectiv 11 ani, au fost uciși.**
- **De un mare succes s-a bucurat expoziția de artă populară romînească ce a fost deschisă la Zanesville, statul Ohio (S.U.A.)**

Din țările capitaliste

„Protectorii"

Insula Zanzibar se află sub „protectorat" englez. Și iată-i pe „domnii protectori" la lucru: au elaborat un proiect de lege care interzice să existe clase cu mai mult de zece elevi! Scopul acestei legi, e clar: să împiedice răspîndirea învățămîntului în rîndul băștinașilor. De ce? Pentru că, ținîndu-i în bezna analfabetismului, „protectorii" englezi să-i poată exploata mai bine. Dar locuitorii din Zanzibar s-au săturat de asemenea „protectori". Ei au organizat mari demonstrații și au trimis autorităților britanice peste 20.000 de scrisori de protest.

„Grijă deosebită"

In statul Wiskonsin (S.U.A.) un profesor predă concomitent la opt clase, în aceeași încăpere.

Profesorul: *Astăzi vom vorbi despre „Grija statului american pentru învățătură".*
Elevul: *Ce să mai vorbim, nu se vede în clasa noastră?*

Desen. C. PLACINTA

MAREA FAMILIE A ȚĂRILOR SOCIALISTE

R. CEHOSLOVACĂ

(1)

Unii dintre voi ați învățat la geografie că această țară se află în partea centrală a Europei, că are o suprafață de 127.800 km.p. și o populație de peste 13.400.000, că Praga este capitala țării, iar orașe și importante centre industriale sînt: Brno, Ostrava, Plesen, Kladno; că Dunărea formează o parte a hotarului cu Austria și Ungaria și că Bratislava este port la Dunăre.

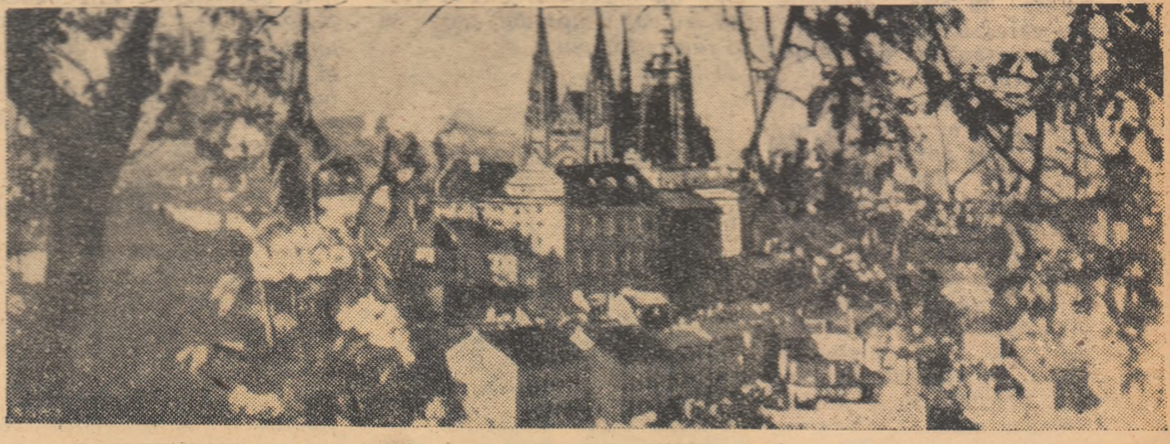
Dar, pentru că trebuie să știți mult mai multe lucruri, despre Republica Cehoslovacă, vă propun să facem împreună o călătorie... imaginară.

...În preajma secolului al X-lea ia naștere, ca stat independent, Cehia. Peste cîteva sute de ani de la această dată dinastia Habsburgilor pune stăpînire pe țară. Crunta exploatare și mizerie la care era supusă populația, au făcut să se aprindă focuri ale răscoalelor — între secolele XVI-XVII. Anul 1848 însemnează și primele acțiuni ale proletariatului ceh.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie teritoriile celor două state, Cehia și Slovacia, sînt cuprinse de o mișcare de eliberare națională care are drept rezultat crearea statului independent — Cehoslovacia. Țara însă încape pe mîna reacțiunii care apără interesele burgheziei și moșierilor. Cehoslovacia cunoaște în anul 1938—1939 — mîrșava agresiune a lui Hitler, care ocupă și dezmembrează țara. Ocupația hitleristă a însemnat ca și pentru alte popoare, zile de cruntă și neagra reacțiune. Cu toate acestea, Partidul Comunist din Cehoslovacia organizează lupta forțelor democratice din țară, iar în Uniunea Sovietică se creează unități militare cehoslovace care alături de Armata Sovietică luptă împotriva hitlerismului.

În acest timp în țară are loc o puternică mișcare de rezistență — condusă de Partidul Comunist care duce la insurecția din 1944 din Slovacia și la cea din 1945 de la Praga.

Orașul Kosice, eliberat prin lupta plină de eroism a armatei sovietice devine, în primăvara anului 1945, reședința primului guvern al Frontului Național al cehilor și slovacilor. (Despre continuarea luptei de eliberare de sub jugul fascist și despre transformările revoluționare care au avut loc de atunci și pînă azi, veți afla în numărul viitor).

O frumoasă vedere a Castelului din Praga, actuala reședință a Președintelui Republicii Cehoslovace

NOUTĂȚI TEHNICE reportaj reportaj ȘTIRI informații NOUTĂȚI TEHNICE reportaj

Știință

De ce învățăm

FIZICA?

Prof. univ. FLORIN CIORĂSCU
Director adjunct al Institutului de Fizică Atomică al Academiei R.P.R.

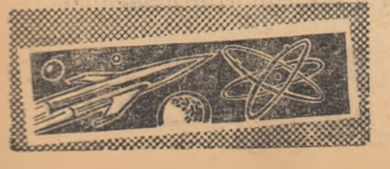
Uimire, încîntare, entuziasm, sînt sentimente pe care fiecare dintre noi le-am încercat foarte adesea în vremea din urmă, aflînd de creațiile științei. Să ne amintim doar de punerea în funcțiune a primei centrale atomo-electrice prin care oamenii de știință sovietici au deschis drumul spre o nouă sursă de energie. Apoi, descoperirea unor proprietăți noi ale materialelor denumite semiconductoare, au dus și la invenția celulelor fotoelectrice de mare randament cu care, pe seama energiei solare, se alimentează cu curent electric aparatele de măsură de pe astronave. Dar aceste astronave? Performanțele realizate de sateliții și navele cosmice sovietice, de-a dreptul uluitoare pentru că se situează mult deasupra nivelului tehnicii mondiale actuale, reprezintă cuceriri la care nici nu puteam visa cu puțin timp în urmă.

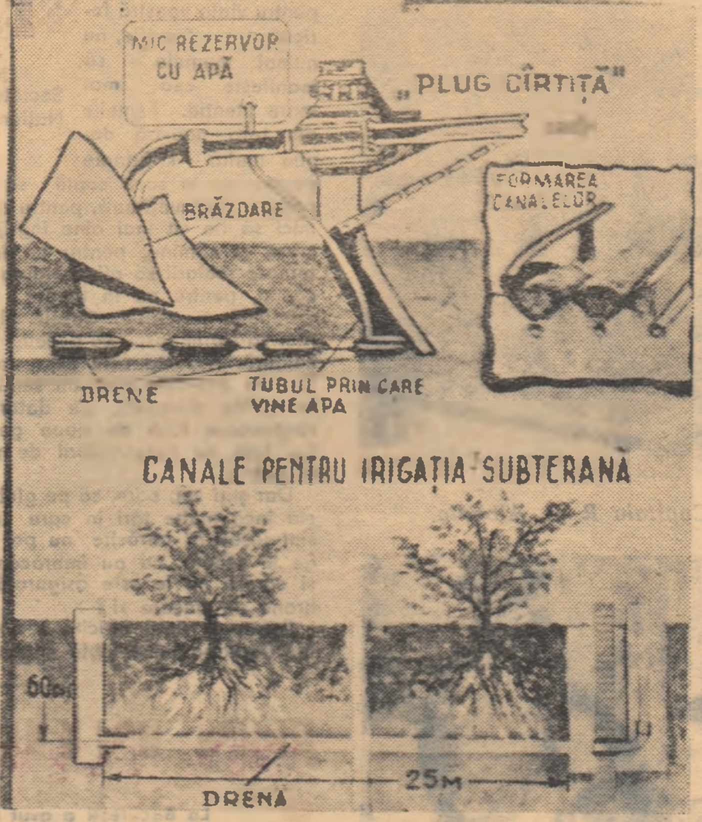
Fizica, știința antemergătoare epocii noastre, a ajuns astăzi să pătrundă într-o lume cu mult în afara posibilităților de percepere directă a simțurilor noastre: lumea moleculelor, atomilor și nucleelor atomice. Fizica nucleară, fizica solidului, electronica, sînt cuvinte aflate azi pe buzele tuturor.

Însă fizica contribuie cu deosebire azi și la progresul altor științe, cum ar fi: chimia, biologia, astronomia etc. precum și a întregii tehnici industriale, începînd cu industria grea și sfîrșind cu industria de confecții sau de conserve. Pînă foarte de curînd, de exemplu, nu știam în ce constă uriașul rezervor de energie din Soare și din stele. Fizica a lămurit că acolo nu se ard nici cărbuni, nici petrol, ci se întîmplă anumite reacții între nucleele atomice pe care le-a denumit reacții termonucleare. Fizicienii depun acum eforturi considerabile pentru a reface pe Pămînt, la scară mică, aceste reacții.

Și toate acestea și încă multe, foarte multe peste care trecem nu epuizează nici pe departe posibilitățile fizicii, care mai dispune încă de resurse mari. Rămîn nelămurite un număr mare de proprietăți ale materiei, multe altele vor fi descoperite prin studierea celor dintîi și toate acestea vor da naștere la alte aplicații practice care să ne facă viața și mai interesantă și mai plină de satisfacții.

Iată deci, de ce fizica este o disciplină care nu poate fi ignorată de cine dorește să capete o cultură generală completă. Nu trebuie de uitat însă că fizica formează un tot. Nu poate nimeni să ajungă să descurce niciunul din capitolele ei moderne dacă nu cunoaște toată fizica: și mecanica și căldura și electricitatea și optica, sînt tot atît de importante. Acestea trebuiesc în-...te foarte bine.

Ploaia subterană

Ploaia de sub pămînt! Ce-i asta? Fantezie? Glumă? Nu, nu e glumă. Ploaia subterană este o nouă metodă de irigație, numită metoda „Cîrtiței" și a fost propusă de profesorul sovietic V. Ridigher, pentru regiunile secetoase din U.R.S.S.

Din timpuri străvechi, în regiunile unde cade o cantitate mică de ploi, omul s-a ocupat cu udarea artificială a semănăturilor sale. Azi peste suprafețele verzi ale stepelor sînt întinse rețelele albastre ale canalelor de irigație. Dar aproape toate metodele existente sînt bazate pe stropirea la suprafață.

Metoda „cîrtiței" — metoda irigației subpămîntene — are o particularitate deosebită și foarte importantă: ea aduce o mare economie de apă. Țevile care sînt folosite în acest sistem de irigație, nu sînt nici ele atît de obișnuite. (Nu încercați să le scoateți de sub pămînt ca să citiți marca uzinei care le-a fabricat). Ele sînt „fabricate" pe loc, sub pămînt, aidoma cîrtiței, care-și construiește galeriile subterane. După cum știți, cîrtița nu-și aruncă tot pămîntul sfredelit de ea la suprafața solului, sub formă de mușuroaie. Cu ajutorul mușchilor puternici ai capului, cîrtița presează de pereții galeriilor subterane o mare parte a pămîntului săpat. Un astfel de perete este mult mai rezistent decît solul ce-l înconjoară. „Galeriile" pentru irigarea solului sînt făcute cu drene speciale acționate de pluguri prinse de tractor. Apa trece dintr-o galerie într-alta pe baza principiului vaselor comunicante și e absorbită apoi de rădăcinile plantelor. Astfel se produce „Ploaia de sub pămînt".

Acest fel de irigare poate fi aplicat atît pe ogoarele mari ale colhozurilor, cît și în grădinile, livezile și viile cu întinderi mai mici. In apa pentru stropire, adusă în galerii cu ajutorul unor pompe se pot dizolva și diverse substanțe necesare hrănirii suplimentare a plantelor. Irigarea prin metoda „cîrtiței" mărește recolta de mai multe ori.

(După Iunîi tehnik")

O nouă realizare a tehnicii romînești

Stațiunea meteorologică automată

La vară, în cursul plimbărilor pe vîrfuri de munte vă vor atrage cu siguranță atenția cîteva aparate așezate în spatele unor garduri de sîrmă. Inainte, în locul acestor aparate, puteai întîlni cabane cu oameni, ce erau de multe ori nevoiți să rămînă pe munte 5–6 luni pe an fără întrerupere, căci fără datele asupra timpului pe care le transmiteau ei, nu puteau fi întocmite prevederile de timp și nici un aviator nu s-ar fi încumetat să treacă munții.

Florian Patrichi, un tînăr inginer de la Institutul meteorologic din Capitală, a construit însă un aparat cu ajutorul căruia datele asupra timpului vor fi transmise din 3 în 3 ore, timp de o jumătate de an, fără a fi nevoie de nici un om.

Iată cîteva amănunte asupra modului de funcționare al acestei interesante stații meteorologice automate: cu două minute și jumătate înainte de a începe emisiunea propriu-zisă, se transmite un semnal de apel, după care urmează transmisia în formă de radiograme Morse a valorilor temperaturii aerului, a umezelii aerului, a presiunii, a direcției și vitezei vîntului. Alimentarea cu energie a stației o face un generator electro-eolian (care transformă energia vîntului în energie electrică) și care poate asigura stației, pe timp nelimitat, energie necesară transmisiei tuturor datelor.

In curînd, stații de acest tip vor funcționa pe cele mai înalte vîrfuri de munte.

P. TRAIAN

Animalele vorbesc?

Lumea animalelor este plină de sunete. Cea mai puternică „voce" o are crocodilul. Strigătul crocodilului face să se cutremure cel mai încercat vînător. O voce foarte puternică are și hipopotamul. Și de-abia pe al treilea loc poate fi așezat faimosul răget al leilor, descris în toate amănuntele de mulți călători. Animale fără voce nu există.

„Mut ca un pește". Această expresie nu e tocmai exactă. De fapt peștii emit diferite sunete. Unele din ele seamănă cu trîmbițatul cocoșului, altele seamănă cu clinchetul clopoțeilor. În ultimul timp s-a reușit să se înscrie aceste sunete pe o bandă de magnetofon.

Dar păsările care „vorbesc" — papagalii, gaițele, coțofenele, graurii? Dacă ele imită vorbirea omenească, atunci, desigur, ca ele „vorbesc" foarte mult în limba lor „maternă"! Oare așa stau lucrurile? Nu. Și țiuitul țînțarului, și ciripitul păsărilor, și strigătul fiarei și vorbirea omului — toate acestea sînt semnale. Imitînd pe om, unele păsări „învață" și pronunță silabic unele cuvinte separate și chiar fraze întregi. Unii consideră că aceste cuvinte au fost spuse cu rațiune, dar în realitate, animalele, păsările, nu gîndesc, nu au memorie. Vorbesc deci animalele? La această întrebare, știința răspunde sigur — nu. Sunetele scoase de animale, după natura lor, după cauzele care le provoacă, nu pot fi numite vorbire.

Fel de fel ★ Fel de fel ★ Fel de fel ★ Fel de fel ★ Fel de fel

„Regele" înhămat

Simba, un pui de leu a fost adus din Africa în Suedia acum un an. Astăzi Simba este un animal matur dar, pare să fi rămas tot pui...

Simba este mai ascultător decît un cîine. Îi place să se joace cu stăpînul său, să se tăvălească în zăpadă

Ar fi greșit să se creadă că firea iute, „africană", a lui Simba s-a domolit doar sub influența climei răcoroase a Suediei. Cu toate acestea „regele animalelor" este foarte docil și blînd, se lasă mîngîiat de om. În fiecare dimineață el poate fi văzut pe străzile orașului suedez trăgînd căruciorul stăpînului său, negustor de zarzavaturi.

Baraje din... fum

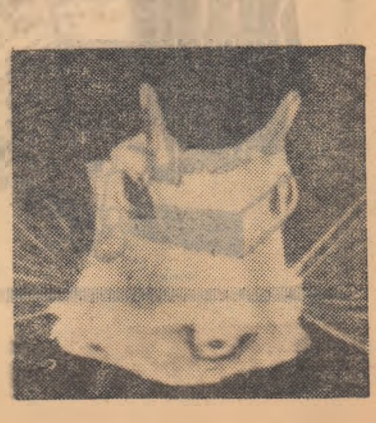
Din toate timpurile inundațiile au constituit un pericol deosebit pentru agricultura. În cîteva ore, ogoare care așteptau secerătorii, erau măturate de furia apelor.

Urmările distrugătoare ale revărsării apelor le cunoaște și orașul Alma-Ata, capitala R.S.S. Kazahe. Aci aproape tot anul este cald. În special în lunile iulie și august, cînd temperatura este foarte ridicată, zăpezile care acoperă munții din apropiere, se topesc cu repeziciune și depășesc digul care apără orașul.

Pentru a evita pe viitor inundațiile, oamenii de știință sovietici au recurs la o metodă cu totul nouă. În loc de diguri costisitoare, ei au experimentat prevenirea topirii zăpezilor cu ajutorul unui nor uriaș de fum, produs de o torță confecționată dintr-un material plastic. Torța aceasta gigantică produce un fum dens, rezistent, care acoperă munții înzăpeziți cu o perdea protectoare. În felul acesta, ghețarii nemaifiind supuși acțiunii razelor solare se topesc mai greu, iar debitul de apă se reduce la jumătate, și nu mai depășește albia de scurgere.

„Nouraș de aur"

Ce-ați zice de o asemenea mască cu totul deosebită pentru serbarea pomului de iarnă? E drept, nu prea se înțelege ce reprezintă ea — un porc sau o vacă. Dar de ce are mustăți așa de mari? Aflați că nu are nici o legătură cu aceste animale. Este capul unui pește care trăiește printre corali. Intr-un acvariu din Tokio, peștele a primit denumirea poetică de „nouraș de aur", pentru culoarea lui strălucitoare

Ileana de vorbă cu cititorii

In ultimul timp am primit multe scrisori de la voi și, cu părere de rău, am constatat că mulți dintre voi nu trec pe plic clasa și școala la care invață. Și voi știți că eu vreau neapărat să știu lucrul acesta.

Acum dragi prieteni, să discutăm despre scrisorile primite de la voi. Majoritatea vorbesc despre dragostea voastră pentru învățătură. Îmi crește inima de bucurie cind desfac scrisorile și le citesc. Aflu din ele sîrguința voastră pentru învățătură și mă bucură foarte mult că am astfel de prieteni care fac cinste școlii in care invață. Dar un bun pionier trebuie să-și ajute colegii care intimpină greutăți la învățătură. De aceea, dragi prieteni, eu aștept de la voi să-mi scrieți și cum ajutați pe colegii voștri mai slabi la învățătură in așa fel ca nici un pionier să nu aibă note sub 7.

Am in fața mea un teanc de scrisori primite de curind la redacție. Să vedem cîteva din ele. Iată scrisoarea lui **NICOLAE LOVIN din clasa a V-a B, comuna Frumușița, raionul Galați...** Ei îmi scrie că a obținut pînă acum numai note de 9 și 10. Este fruntaș in activitatea sportivă și la colectarea fierului vechi. M-aș fi bucurat și mai mult dacă mi-ar fi scris și despre rezultatele la invățătură ale colegilor lui, sau cum îi ajută el pe cei mai slabi la invățătură. La fel imi scrie și prietena mea **ELENA CIRIC din clasa a VI-a, Școala de 7 ani nr. 1, comuna Pecineaga, raionul Negru Vodă.** Ea a obținut note de 8, 9 și 10 și speră că va primi și in acest an diploma de merit. Însă ne mai spune că colega ei de banca a primit și o notă de 5. Ar fi bine, dragă Elena, s-o ajuți și pe colega ta, și mai ales, pentru a-și indrepta nota.

O mare bucurie mi-a produs citirea scrisorii lui **ALEXANDRU OSTAFI, comuna Trestiana, raionul Dorohoi.** El scrie printre altele că și in satul lui luminează acum „lampa lui Ilici" Este fruntaș la invățătură obținind pină acum note de 9 și 10. De asemenea și pionierii M. Cherbis, Virgil Pălimaru, Alexandru Lăpușneanu, Aurel Cuțu Cătălina Urzică, M. Munteanu, din detașamentul lui au note foarte bune. Eu cred insă că și pionierii D. Florea, I. Posteucă, M. Ifrim, în urma ajutorului pe care il vor primi de la colegii lor, își vor îndrepta situatia la învățătură.

Pionierul **ALEXANDRU GRECU din clasa a VI-a A a Școlii medii din Strehaia, regiunea Craiova,** imi scrie că este bolnav dar că el caută să-și pregătească lecțiile la zi. Un ajutor prețios il primește din partea colegilor care-i aduc zilnic lecțiile acasă Pînă acum el a obținut numai note mari Eu iți urez dragă Alexandru grabnică insănătoșire iar cît despre colegii tăi am ințeles că sint prieteni buni

Și acum, dragi cititori, vă urez la toți mult succes in pregătirea temeinică pentru lucrările de control ce se apropie. Aș vrea ca fiecare dintre voi să capete pe fiecare zi ce trece cunoștințe mai multe și mai temeinice. iar notele voastre bune să oglindească străduința voastră. Aștept pe curind și alte vești.

ILEANA

Dîrzenie și modestie

Afară s-a inserat demult. Aplecată asupra mesei, Ingrid își face temele. Problemele de algebră și trigonometrie sînt rezolvate cu ușurință. Ingrid Wächter e pasionată după matematică și fizică. Visul ei este să ajungă cercetătoare in domeniul fizicii nucleare. La școală are numai note bune. E tîrziu. Obosită, se așază in pat și se străduiește să adoarmă. Un gînd însă, nu-i dă pace. Peste cîteva zile cererea ei de primire în U.T.M. va fi discutată de utemiștii din clasa în care invață. Ce-o vor întreba, oare, colegii ? Cum va fi, oare, în adunare ? E destul de pregătită pentru acest eveniment din viața ei ? Parcă se vede cu ani în urmă cînd, îmbujorată la fața, cu glasul tremurînd de emoție, a răspuns pentru prima dată la chemarea pionierilor : „Sînt gata întotdeauna !" De neuitat au rămas pentru Ingrid excursiile, întrecerile sportive, șezătorile literare, adunările pionierești. În clasa a VI-a și a VII-a, pentru că era prietenoasă și avea inițiative frumoase, pionierii au ales-o președintă de detașament. Dar, în afară de matematică, Ingrid mai are o pasiune : înotul. Pînă într-a VII-a a înotat doar de plăcere. Dar, din această clasă, a început să ducă lupta cu secundele. O mare parte din timpul liber și-l petrecea la bazin. Înota ore întregi alături de sora ei mai mare, Astrid. Cînd era vorba de vreun concurs rezervat copiilor, Ingrid era prezentă la start. Așa a ajuns să fie cunoscută de antrenori. Ingrid venea cu regularitate la antrenamente deși cîteodată gimnastica era obositoare, pentru că niciodată nu ieșea din cuvîntul antrenorului. Timpul a trecut. Astázi, Ingrid deține titlul de campioană a Republicii noastre în probele de : 100 m liber ; 200 m liber ; 400 m liber; 800 m liber și 1.500 m liber. Tot în acest an, Ingrid a îmbrăcat de nenumărate ori tricoul echipei noastre naționale. Niciodată n-o s-o auzi însă pe Ingrid vorbindu-ți despre ea, deși pînă acum în țara noastră nici un copil de 15 ani nu a reușit să doboare atîtea recorduri cîte a doborît Ingrid. Numai în sezonul din anul acesta ea a îmbunătățit recordul la 400 m cu aproape 40 de secunde.

RADU POPA

O frumoasă intervenție a portarului Ghiță (Steagul roșu Or. Stalin) în meciul cu Rapid-București.

Pentru cea mai bună corespondență

S-a schimbat fața comunei

În anii regimului de democrație populară comuna noastră a cunoscut o înflorire deosebită. Țăranii muncitori din comună și-au unit pămîntul și în 1952 au format gospodărie colectivă. Toată comuna e colectivizată. De atunci și pînă acum viața noastră a tuturor s-a schimbat mult. Viața nouă din comună o simți pe fiecare stradă, în fiecare casă, la fiecare pas. Opaițul care pe vremuri era nelipsit, a rămas pentru țăranii muncitori din comuna noastră doar ca o amintire tristă. Becul electric strălucește aproape în fiecare casă, pentru că de cîțiva ani comuna a fost electrificată. Colectiviștii au aparate de radio. biciclete, se îmbracă bine. Pe fiecare stradă din comună se construiesc case noi. Anul acesta și-au ridicat case noi, 7 colectiviști. Toți locuitorii comunei noastre, cu mic cu mare, vor ca ea să fie cît mai frumoasă, cît mai infloritoare.

Acum, pe marginea șoselei naționale care trece prin mijlocul comunei se construiesc garduri noi din cărămidă, frumos tencuite La această acțiune participăm cu drag și noi, pionierii. Pînă acum pionierii au ajutat la aducerea a 78 m.c. de piatră necesară construirii gardurilor.

Pionier ION GASPAR cl. a IV-a
corespondentul special al unității
Școala de 4 ani, comuna Stupina, raionul Hîrșova, regiunea Constanta

In cinstea săptămînii economiilor

Ca și anul trecut, pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea București, întîmpină „Săptămîna economiilor" cu numeroase depuneri la CEC. Tot în cinstea acestei săptămîni pionierii pregătesc frumoase spectacole.

Pentru a face depuneri cît mai însemnate pionierii au organizat o adevărată întrecere. Astfel, pionierul Valeriu Ploeștean din clasa a VI-a are depuși pînă acum 300 lei. Florea Dan Orceag, dintr-a VII-a are 250 lei, Teodora Pîrvu dintr-a VI-a 80 lei etc.

Sub îndrumarea tovarășului profesor Gheorghe S. Bădici, pionierii de la cercul de teatru pregătesc piesa de teatru „Banii lui Cilibidache" de Teodor Musatescu pe care o vor prezenta zilele acestea în sala căminului cultural din comună.

Despre felul cum întîmpină pionierii „Săptămîna economiilor" vorbesc și articolele de la gazetele de perete din clase

Prof. IONEL TRIFU
comuna Smîrdioasa raionul Zimnicea. regiunea Bucuresti

PALATUL PIONIERILOR

JOI 26 nov. ora 15,30 – Clubul de jocuri : Din jocurile pionierilor sovietici. – Participă pionierii și școlarii claselor a III-a–a IV-a.

JOI 26 nov. ora 9 – Sala mică de festivități – Prieteni din depărtare. – Adunare inchinată celei de a 35-a aniversări a proclamării R. P. Mongole. Participă pionierii și școlarii claselor a V-a–a VII-a.

VINERI 27 nov. ora 12,30 – Școala nr. 171 – Jertfa Zoiei – convorbire despre Zoia Kosmodemianskaia. Participă pionierii și școlarii claselor a V-a–a VII-a.

VINERI 27 nov. ora 15,30 – Sala lectoriului : Ciclul „Frumosul in arta noastră populară" – Convorbire despre arta populară in regiunea Pitești. Participă membrii cercurilor plastice.

VINERI 27 nov. ora 9 – Sala mică de festivități : Cucerind văzduhul... Intilnire cu un aviator fruntaș, urmată de film. – Participă membrii cercului de aeromodele.

VINERI 27 nov. ora 9,30 – Sala V. I. Lenin : „Un om intre oameni" Adunare cu temă inchinată marelui revoluționar N. Bălcescu. Participă pionierii și școlarii claselor a V-a–a VII-a.

SIMBATA 28 nov. ora 9 – Sala mică de festivități : Răsună al păcii cînt" – Temă in cadrul „Zilei Muzicii". Participă detașamente de pionieri din școli.

DUMINICA 29 nov. ora 9 – Sala V. I. Lenin : In „Țara vulturilor" a răsărit soarele. Povestiri despre R. P. Albania, cu prilejul celei de a 15-a aniversări a eliberării sale de sub jugul fascist. Participă pionierii și școlarii claselor a III-a–a IV-a.

Teatru

Teatrul „ȚANDARICA" de la 1–6 decembrie a. c.

SALA ORFEU :

1, 2 și 5 decembrie orele 16.00: Păcală ; 3 decembrie orele 16.00 : Ala-Bala-Portocala ; 4 decembrie orele 16.00 : Frații Liu; 6 decembrie orele 11.00 : Ala-Bala-Portocala ; 6 decembrie orele 17.00 : Păcală ;

SALA ACADEMIEI

1 și 3 decembrie orele 16.00 : Isprăvile viteazului Heracle ; 2 decembrie orele 16.00 : Povestea porcului ; 4 decembrie orele 16.00 : Punguța cu 2 bani ; 5 decembrie orele 16.00 . O călătorie prin țări minunate , 6 decembrie orele 11.00 : Punguța cu 2 bani ;

După ultima etapă a turului

Iată că după luni de zile de dispute dîrze s-a încheiat și turul categoriei A la fotbal. Succese deosebite a dobîndit echipa Steagul Roșu din Orașul Stalin, care în decursul acestor luni nu a pierdut nici un meci. Ea a reușit ca acum, la sfîrșitul turului, să ajungă la egalitate de puncte cu C.C.A., liderul categoriei A. Ba, mai mult, era cît p-aci să treacă în fruntea clasamentului dacă în întîlnirea din ultima etapă rapidiștii nu s-ar fi apărat cu atîta înverșunare. De altfel această ultimă etapă s-a caracterizat prin multe surprize care au pricinuit schimbări și în clasament. Studenții clujeni, de pildă, care în etapa trecută se aflau pe locul 9, au luptat animați de dorința de a-și asigura un loc mai bun în clasament. Acest lucru la reușit învingînd pe liderul clasamentului, C.C.A. cu 2—1 (2—1). La fel, Jiul-Petroșani clasată pe ultimul loc, a reușit să întreacă puternica echipă a textiliștilor din Arad care pînă mai ieri, știți cu toții, se afla pe locul III.

În urma surprizelor din ultima etapa, lupta pentru titlu și împotriva... retrogradării rămîne deschisă în returul campionatului. Deci, după o vacanță fotbalistică de mai bine de trei luni, în primăvară, ne vom întîlni din nou pe stadioane și cu siguranță că vom avea prilejul să asistăm la întîlniri palpitante care nu vor fi lipsite de surprize.

Și acum, iată cum arată clasamentul după ultima etapă:

1. C.C.A. (1)	11	8	0	3	28:14	16
2. Steagul Roșu (2)	11	5	6	0	26:16	16
3. Dinamo Bacău (5)	11	5	3	3	18:12	13
4. Farul (4)	11	5	3	3	19:15	13
5. U.T.A. (3)	11	5	3	3	12:11	13
6. Petrolul (6)	11	4	4	3	21:15	12
7. Știința (9)	11	3	4	4	16:22	10
8. Rapid (7)	11	3	3	5	14:14	9
9. Dinamo Buc. (8)	11	2	5	4	9:12	9
10 Progresul (10)	11	2	3	6	15:18	7
11 Minerul (11)	11	2	3	6	12:23	7
12. Jiul (12)	11	2	3	6	9:27	7

Toamna în vii

Coline vremuite, cu creștetul rotund,
în zare după alte coline se ascund.
Scinteie tunigeii pe cer, cu zborul frint,
arc. strugurii pe dealuri, cad frunze la pămint.
Poți liniștea din preajmă ca pe un must s-o bei,
bat strugurii, sub frunze, din roșii clopoței
și, vălurat, pămintul voinic la chip și trup

mă cheamă-n vii, din struguri să îndrăznesc să rup.
Pămintul îmi vorbește cu graiul din norod...
Sui dealuri, cobor dealuri, cad viile de rod.
Intind spre struguri mina, din viță-i rup și-i gust:
puterea trece-n mine prin soarele din must.
Sui dealuri, cobor dealuri și numai vii străbat,
și e atita soare pe dealul intomnat!

Așa-i azi la noi

Ne bucură c-așa e azi la noi:
cind lunecă din sud, in stoluri, berze,
pe cimpul nesfirșit cu umeri goi,
inscriem brazde aur să se-nconvoaie.

Așa e azi la noi: pe deal, pe șes,
cu bronzul verii ne spoim pe fețe
culeș din lanuri aspre și livezi,
cu miinile in muncă îndrăznețe.

Așa e azi la noi: de către nord
cind berzele coboară in convoaie,
ne cumpănim recoltele record
și, incărcat, hambarul se-nconvoaie.

Ne bucură c-așa e azi la noi:
spre zile bune rid bătrinii, pruncii,
căci noi, muncind prin soare, vint și ploi,
pămintu-l stăpinim și rodul muncii.

GH. D. VASILE

Pe drumul belșugului

Sosesc noi membri in gospodăria agricolă colectivă

*

de IOSIF BENE

Ieri și azi

Cine ar fi mers acum zece-cinsprezece toamne in urmă în satul Luna de jos, un sat răsfirat printre dealuri în apropierea Clujului s-ar fi impotmolit desigur in noroaiele cleioase de pe drumuri.

De o parte și de alta a drumului, pe o lungime de peste trei kilometri oamenii și-au așezat cine știe de cind, casele lor sărace, triste, invelite cu paie sau cu stuf. Inadins parcă le-au așezat lingă drum, ca orice trecător să vadă mizeria și tristețea vieții lor. Contele Horty Miklos stringea oamenii la lucru cu biciul și din sudoarea lor iși umplea hambarele cu de toate. Și contele abia se mai mișca de cită grăsime adunase pe el. Nu mai incăpea in castelul din Luna de jos, așa că a fost nevoit să se transporte la Cluj unde și-a construit o vilă. S-a plictisit însă curind și de Cluj și a pornit spre București unde și-a inălțat o mindrețe de case, tot cu sudoarea oamenilor din Luna de jos.

Dar timpul a trecut necruțător. Un drum pietruit cu piatră albă de carieră te duce astăzi in inima satului Luna de jos. Satul pare a fi un mic orășel de provincie, frumos in simplitatea lui. Case noi, impunătoare prin prospețimea lor, tencuite și invelite cu țiglă sau cu tablă, aliniate in flanc pe de o parte și de alta a drumului. Șaptezeci de astfel de case au populat satul în ultimii ani. Un cămin cultural în mijlocul satului, o școală renovată și imprejmuită cu gard de zid tencuit, o gospodărie colectivă care-și are sediul in castelul mai sus amintitului conte, și in sfirșit, oamenii, voința și entuziasmul, dragostea lor de muncă și viață, iată noile schimbări petrecute in viața acestui sat.

In vizită la un colectivist

Aici stă Ion Morariu. Asta e casa lui. Un gard frumos, proaspăt văruit, ii imprejmuie curtea largă unde aliniați ca soldații stau pomii, un grajd, coteț de păsări, intr-un cuvint, totul e intr-o ordine perfectă. Se cunoaște că e casă de om gospodar. Casa? E nouă, impunătoare, tencuită frumos, cu geamuri mari, perdele de mătase și flori așezate la geamuri, o casă terminată de curind, lucrată cu dichis, cum s-ar zice.

Era intr-o simbătă după-amiază și colectivistul Ion Morariu trebăluia prin curte.

— Noroc bun la casă nouă!

— Noroc, a răspuns el mulțumit de urare. Dar norocul ăsta să știi că mi l-au adus brațele mele și-ale nevestii.

Mi-a citit oarecare mirare pe chip probabil, pentru că a adăugat:

— Păi să intrăm în odaie și să vorbim.

Am intrat in odaie, a oprit aparatul de radio și ne-am așezat, el pe pat, eu pe scaun. „Pe locul ăsta pină mai anii trecuți era o altă casă, o casă, invelită cu stuf și cu paie, și-a inceput el povestirea. Grămădisem stuf și paie pe ea să nu ne mai plouă. Ce să-i faci, așa erau vremurile atunci. Sint colectivist de aproape zece ani. Cite-odată stau și eu și mă gindesc. Parcă am inceput să trăiesc de zece ani doar. Spun asta gindindu-mă la cei ce acuma se nasc, care n-or să mai cunoască bordeiul și sărăcia. Cu tractorul am scos frate sărăcia din casă. Și cu brațele astea. Am muncit in colectivă. Mi-e acuma casa casă, și masa masă. Și cind ai tot ce-ți trebuie ai alt chef de muncă. 300 de zile-muncă ale mele, 300 ale nevestii — iată averea mea. Și averea asta am avut-o in fiecare an. Griu și porumb, orz, ovăz, bani și... dragoste de viață, asta-i bogăția mea. Am strins bani și mi-am cumpărat azi țiglă, miine ciment, poimiine cărămidă, scinduri și... doar le-am spus tovarășilor mei din brigadă: Vreau să-mi fac casă. Citeva zile G.A.C. mi-a dat o căruță de-am cărat piatră și nisip, oamenii m-au ajutat s-o inalț și intr-o vară casa a fost aproape gata. Și ce, parcă numai eu mi-am făcut casă? Sint 70 de colectiviști care și-au făcut.

Și-a scos din buzunar ceasul, s-a uitat la el și cu-o bucurie ascunsă in ochi s-a dus și a dat drumul aparatului de radio:

— Peste citeva minute e teatru la microfon. E o piesă mi se pare despre noi: „In valea cucului".

Să facem cunoștință

Un tinăr plin de viață ai cărui ochi albaștri jucau sub sprincene m-a condus prin gospodărie. Să facem cunoștință tovarășe, mi-a spus el. Mă cheamă Hedeșiu Macarie — inginer agronom.

Cum am aflat mai tirziu tinărul acesta, candidat de partid, este unul din cei mai stimați și prețuiți oameni ai colectivei.

— El este omul cu știința, mă asigură Ion Gocan, secretarul organizației de bază. Pămintul cere să fie lucrat cu știință și tovarășul in drumă oamenii să-l lucreze așa, cu știința, cum spune și la carte.

Tovarășul Hedeșiu m-a condus pretutindeni prin gospodărie, la complexul de construcții, in sectorul zootehnic, sectorul legumicol și pomicol, o uriașă remiză pentru unelte agricole, construită după planul lui, cotețe pentru păsări, grajduri de mare capacitate. Augustin Gocan și Adam Lăcătuș lucrează in sectorul zootehnic și au in grija lor 50 de vaci. Pină acum au obținut cite 4.800 litri lapte de la fiecare, ceea ce inseamnă o depășire a planului cu 1.600 litri de lapte.

Sărbătoarea toamnelor bogate...

Toamnele sint de obicei reci și ploioase. Desfrunzesc copacii de rămin goi. Drumurile sint noroioase și cerul posomorit. Oamenii insă au o bucurie mare toamna. Iși fac socoteala unui an intreg de muncă...

La G.A.C. „Tractorul roșu" din Luna de jos, oamenii iși impart anul acesta a 10-a recoltă. E o sărbătoare frumoasă și imbelșugată. Ogoarele unite, muncite conștiincios, cu mijloace mecanizate iși răstoarnă roadele pline in hambarele colectiviștilor.

— Tovarășe președinte! Dați-mi și mie o căruță să-mi duc porumbul acasă.

— Da' cite zile muncă ai, Ioșca baci? Ioșca baci și-a scos un carnețel din buzunar, l-a răsfoit și, mulțumit de sine, cu bucuria scinteind in ochi, a răspuns:

— Eu am trei sute și ceva, tovarășe președinte. Și-aproape tot atitea și nevasta:

— Așteaptă pină miine, Ioșca baci, că impărțim și orzul și cartofii. Ce zici tovarășe Gocan să-i dăm camionul. Intr-o oră ii duce tot belșugul acasă. Miine dimineață Ioșca baci, să vii miine dimineață, iți dăm camionul!

Și Ioșca baci, le-a mulțumit și a dat să iasă pe poartă, cind s-a auzit strigat. Era Iosif Rusu.

— Ei, cum ii a zecea recoltă?

— Bună, neică Rusule! O duc cu camionul acasă. Numai, știi ceva? Vorbește matale cu tovarășul președinte, să-mi dea și-un steag, să-l pun sus pe mașină.

— De ce, mergi la defilare la București, mă Ioșca?!...

— Nu, îmi duc a zecea piine colectivistă acasă! Noroc bun, și nu uita să-i spui președintelui de steag.

A. I. ZĂINESCU

Bucurie

In bătătura largă-a colectivei
Din nou rid clopoțeii bucuriei.
Se-așază sacii plini in-nalte stive
Și-n toamnă iar livada aurie-i.

Ies scirțiind pe poartă care grele
Cu cite patru cai in ham, la rind.
Cad frunze din copaci, mărunte stele,
Și parcă-așa belșug n-a fost nicicind.

Și după șirul carelor, pe drum
Rămine urma roților, adincă.
Ce bucuroși sint oamenii acum
De rodnicia zilelor de muncă!

In satul meu pitit in Bărăgan
Din nou rid clopoțeii bucuriei.
Mi-e satul mai bogat din an in an
Și-n toamnă iar livada auriei-i...

IOANA ZAMFIR

La grădini

Răsfirați peste răzor,
Printre cuiburile-glastre,
Pionierii string de zor
Darurile toamnei noastre.

Cum așază varza-n stivă
Și gulii, și sfecle — zici
C-a venit la colectivă
O armată de pitici.

Unul (cel mai mic, imi pare!)
Se tot miră, de-un minut:
— Cred că varză-atit de mare
Nici Münchausen n-a văzut!

Mulți se dau de-a tumba, peste
Gropile din urma lor
Și, rizind, rostesc in cor:
— Asta-i sfecla din poveste!
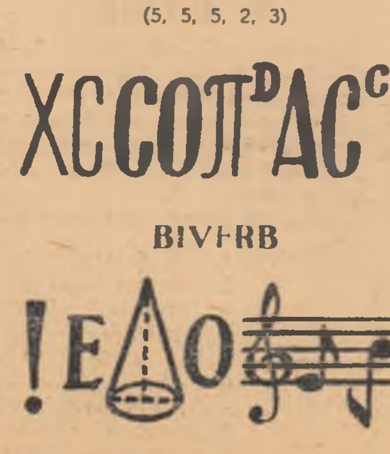
Alegind dintr-o grămadă
Un ardei — dă țincul glas:
— Ia te uită ce mai nas
Pentru... omul de zăpadă!

STELIAN FILIP

CRIPTOGRAFIE

(5, 5, 5, 2, 3)

		CA-	E-	-MII		
	MAI	-NO-	-UNI	-SA	CON-	
-GUR	ES-	DE	SI	-CO-	-ȚI-	PĂS-
CEL	-NO-	SI-	E-	-TRU	-I-	-SEM-
	LOC	-TE	-MI-	-NA-	-TRAT	
		-CO-	PEN-	-LE		

Pornind dintr-un anumit loc și mergînd după săritura calului de la jocul de șah, veți găsi o informație foarte însemnată pentru voi.

—o—

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scinteii" tel: 17.60.10, 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin"